

REGLEMENTSWIJZIGINGEN:

Aanpassing en aanvulling VAL-reglementen (kaders)

IAAF - ARTIKEL 180 - ALGEMEENHEDEN

Bij benjamins, pupillen en miniemen geldt bij verticale proeven driemaal aanlopen zonder springen als ongeldige poging. Waar op open meetings geen aftelklok of tijdsopnemer aanwezig is, geldt dit ook vanaf cadet en ouder. Op kampioenschappen moet steeds een aftelklok of tijdsopnemer gebruikt worden en gelden de talmtijden zoals voorzien in Art. 180.17.

IAAF - ARTIKEL 185 - VERSPRINGEN

Bij het verspringen benjamins wordt gemeten vanaf het afzetpunt tot de indruk in de valkuil het kortst bij het afzetpunt. Men mag schuin meten. Dit afzetpunt dient zich wel vòòr de plasticineplank te bevinden (of indien er geen plank is, vòòr de gekleurde tape voorbij de witte tape die de afzetplaats aangeeft).

IAAF - ARTIKEL 200

...

U18 jongens

De tienkamp over twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:

...

Cadetten jongens

De achtkamp over twee perioden van 24 uur in volgende orde:

...

U18 vrouwen

De zevenkamp over twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:

...

Cadetten meisjes

De zeskamp over twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:

IAAF Artikel 260 - WERELDRECORDS

- 4. Prestaties geleverd in gemengde loopwedstrijden van 5000m of langer worden in de ranglijsten opgenomen met een *. Daarnaast wordt de prestatie gelopen in een niet gemengde wedstrijd weerhouden. Prestaties in gemengde loopwedstrijden korter dan 5000m worden niet aanvaard als Belgisch Record.*
- 5. Er is geen minimum aantal deelname van atleten vereist in de proef waarvoor een Belgisch Record aangevraagd wordt.*
- 6. Artikel 260.3.e is niet van toepassing. Er dient geen doping controle plaats te vinden.*

Wijziging IAAF reglementen:

IAAF - ARTIKEL 113 - MEDISCH AFGEVAARDIGDE

De Medisch Afgevaardigde:

...

- b) moet zich ervan vergewissen dat er voldoende faciliteiten beschikbaar zijn voor medisch onderzoek, behandeling en spoedverzorging op het (de) wedstrijdterrein(en), en de trainings- en opwarmingsterreinen en dat er medische permanentie kan voorzien worden daar waar de atleten zijn gehuisvest **en voor het voorzien en navolgen van de bepalingen van Art. 144.2.**

...

*Noot (i): De bevoegdheid volgens (c) en (d) kan door de Medisch Afgevaardigde doorgegeven worden aan (of indien er geen Medisch Afgevaardigde werd aangeduid of beschikbaar is, **uitgeoefend door) één of meer door de Organisatoren aangeduide en benoemde artsen, die gewoonlijk herkenbaar zijn door middel van een armband, vest of andere karakteristieke kledij. Daar waar de Medisch Afgevaardigde of arts niet onmiddellijk beschikbaar is voor de atleet, kan hij opdracht of aanwijzingen geven aan een officieel of een ander gemachtigd persoon om namens hem op te treden.***

IAAF - ARTIKEL 149 - GELDIGHEID VAN DE PRESTATIES

...

3. Prestaties geleverd in overeenstemming met deze Reglementen tijdens Kwalificatieronden, tijdens barrages bij Hoogspringen en Polsstokspringen, tijdens om het even welke proef of onderdeel van een proef die achteraf ongeldig verklaard werd door de toepassing van Art. 125.7, 146.4(b), 163.2 of 180.20, **tijdens Snelwandelwedstrijden waar Art. 230.7(c) wordt toegepast en de atleet niet gediskwalificeerd werd** of tijdens individuele proeven bij Meerkampwedstrijden, ongeacht de atleet al dan niet de volledige Meerkampcompetitie volbracht heeft, worden gewoonlijk beschouwd als geldig met het oog op statistieken, records, rangschikkingen en het behalen van minima.

IAAF - ARTIKEL 170 – ESTAFETTEWEDSTRIJDEN

...

10. Elk lid van een aflossingsploeg mag slechts één deelafstand lopen. Gelijk welke vier atleten van hen die ingeschreven zijn voor de competitie, hetzij voor de aflossing of een andere wedstrijd, mogen gebruikt worden voor het samenstellen van de aflossingsploeg in gelijk welke ronde. Eens een aflossingsploeg aan de competitie begonnen is mogen **tot maximaal vier** bijkomende atleten gebruikt worden als vervangers voor het samenstellen van de ploeg. Wanneer een ploeg een overtreding begaat tegen dit artikel wordt zij gediskwalificeerd.

...

- 22. In het geval van aflossingswedstrijden die niet onder dit Reglement vallen, worden in de toepasselijke wedstrijdvoorschriften best alle mogelijke bijzondere regels die moeten gevolgd worden en de manier waarop de aflossing dient te gebeuren, uiteengezet.**

IAAF - ARTIKEL 180 - ALGEMEENHEDEN

Noot (iv) De voorschriften van de bevoegde inrichtende instantie kunnen bepalen dat de wedstrijdvolgorde opnieuw verandert bij elke verdere poging na de derde.

	Individuele proeven
--	---------------------

	Hoog	Polsstok	Andere
Meer dan 3 atleten (of voor de 1 ^{ste} poging van elke atleet)	1'	1'	1'
2 of 3 atleten	1,5'	2'	1'
1 atleet	3'	5'	-
Opeenvolgende pogingen	2'	3'	2'

	Meerkampen		
	Hoog	Polsstok	Andere
Meer dan 3 atleten (of voor de 1 ^{ste} poging van elke atleet)	1'	1'	1'
2 of 3 atleten	1,5'	2'	1'
1 atleet			
1 of opeenvolgend	2'	3'	2'

IAAF - ARTIKEL 200

...

2. De tienkamp voor Mannen bestaat uit tien proeven, die moeten betwist worden op twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:

...

3. De zevenkamp bestaat uit zeven proeven, die moeten betwist worden op twee opeenvolgende perioden van 24 uur en in volgende orde:

...

4. De tienkamp voor Vrouwen bestaat uit tien proeven, die moeten betwist worden op twee opeenvolgende perioden van 24 uur in de volgorde zoals in Art. 200.2 of in volgende orde:

...

U18..Vrouwen (enkel zevenkamp)

5. De zevenkamp voor Jeugd Vrouwen bestaat uit zeven proeven, die moeten betwist worden op twee opeenvolgende perioden van 24 uur in volgende orde:

...

IAAF - ARTIKEL 230 - SNELWANDELWEDSTRIJDEN

...

- 7.(c) Er wordt een Bestraffingszone gebruikt bij elke snelwandelwedstrijd waar de toepasselijke competitievoorschriften dit voorzien. Deze Bestraffingszone mag ook gebruikt worden bij andere snelwandelwedstrijden waar de bevoegde bestuurlijke instantie of de Organisatoren dit bepalen. In voorkomend geval worden atleten verzocht de Bestraffingszone binnen te wandelen en daar te blijven gedurende de voorziene periode, zodra ze drie Rode Kaarten gekregen hebben en ze daartoe aangemaand worden door de Chef-Snelwandelrechter of iemand die door hem aangeduid werd.

De voorziene periodes in de Bestraffingszone zijn de volgende:

voor wedstrijden tot en met:	Tijd
5000m /5km	0,5 min
10 000m /10km	1 min
20 000m /20km	2 min
30 000m /30km	3 min
40 000m /40km	4 min
50 000 /50km	5 min

Een atleet die verzuimt de **Bestraffingszone** binnen te komen nadat hij daartoe verzocht werd, of daar te blijven gedurende de voorziene periode, wordt gediskwalificeerd door de Chef Snelwandelrechter. **Als een atleet een derde Rode Kaart krijgt en het niet langer haalbaar is hem te verplichten in de Bestraffingszone plaats te nemen voor het einde van de wedstrijd, voegt de Scheidsrechter de tijd die hij zou moeten doorbrengen hebben in de Bestraffingszone toe aan zijn eindtijd en past hij de aankomstvolgorde indien nodig aan.** Als een atleet **op eender welk moment** een bijkomende Rode Kaart krijgt van een andere Snelwandelrechter dan de drie die hem voordien een Rode Kaart gegeven hadden, wordt hij gediskwalificeerd.

(d) Bij pistewedstrijden moet een uitgesloten atleet onmiddellijk de looppiste verlaten en bij wegwedstrijden moet de atleet onmiddellijk na zijn uitsluiting zijn startnummer(s) verwijderen en de omloop verlaten. Iedere uitgesloten atleet die de looppiste of omloop niet verlaat of die de richtlijnen gegeven volgens Art. 230.7(c) om de **Bestraffingszone** binnen te komen ...

IAAF ARTIKEL 250 – VELDLOPEN

...

6. De start van de wedstrijd wordt gegeven door het afvuren van een revolver, **kanon, luchtblaxon of soortgelijk apparaat**. De startbevelen voor loopnummers langer dan 400m worden gebruikt (Art. 162.2(b)).

Bij internationale wedstrijden worden de atleten best 5 minuten, 3 minuten en 1 minuut voor de start van de wedstrijd gewaarschuwd.

Bij wedstrijden met ploegen **mogen** startboxen toegekend worden waarin de leden van elke ploeg achter elkaar opgesteld **kunnen worden** op het ogenblik van de start van de wedstrijd. Bij andere wedstrijden worden de atleten opgesteld op de manier die door de organisatoren bepaald wordt.

IAAF ARTIKEL 251 - BERGLOPEN EN TRAILWEDSTRIJDEN

De Omloop

1. (a) Berglopen en Trailwedstrijden vinden plaats op verschillende soorten natuurlijke ondergronden (zand, onverharde wegen, bospaden, smalle voetpaden, sneeuwpaden, enz.) en in verschillende soorten omgevingen (bergen, bossen, vlakten, woestijnen, enz.). De wedstrijden gaan voornamelijk buiten de “klassieke” wegen door, maar alhoewel stukken verharde ondergrond (zoals asfalt, beton, macadam, enz.) kunnen aanvaard worden om op de omloop te komen of delen ervan met elkaar te verbinden, worden deze best tot een minimum beperkt. Bij voorkeur worden bestaande wegen en paden gebruikt.

(b) Enkel voor het Berglopen bestaan enkele speciale uitzonderingen daar waar wedstrijden gelopen worden op verharde ondergrond, maar die kunnen enkel aanvaard worden als er grote hoogteverschillen zijn op de omloop.

(c) De omloop moet zodanig gemerkt worden dat van de atleten geen bijzondere vaardigheid in kaartlezen vereist wordt.

(d) Trailwedstrijden hebben geen beperkingen qua afstand of hoogteverschil (stijgen en dalen) en de omloop moet representatief zijn voor een voor de hand liggende exploratie van een streek.

- (e) Berglopen worden traditioneel ingedeeld in wedstrijden “bergop” en wedstrijden “zowel stijgend als dalend”. De gemiddelde stijgingsgraad (stijgen of dalen) kan variëren van ca 50 – 250 meter per kilometer en de afstand kan tot 42,2 km bedragen.

De Start

2. Kenmerkend voor Berglopen en Trailwedstrijden is dat er een massastart is. Lopers mogen ook apart starten volgens geslacht of leeftijdsgebonden categorieën.

Veiligheid, Milieu

3. Organisatiecomités moeten de veiligheid van atleten en officiële garanderen. Er moet rekening gehouden worden met specifieke omstandigheden zoals grote hoogte, veranderende weersomstandigheden en beschikbare infrastructuur.

Materiaal

4. Berglopen en Trailwedstrijden mogen geen bijzondere technieken vereisen (alpijns of andere), noch het gebruik van specifiek materiaal, zoals een bergbeklimmersuitrusting. Het gebruik van wandelstokken kan toegelaten worden naargelang het oordeel van de wedstrijdorganisator.

Wedstrijdorganisatie

5. De Organisator moet voorafgaand aan de wedstrijd specifieke voorschriften bekend maken waarin minimaal het volgende moet staan:
- Gegevens van de verantwoordelijke inrichter (naam, contactgegevens)
 - Programma van de wedstrijd
 - Gedetailleerde informatie over de technische kenmerken van de wedstrijd: totale afstand, totaal stijgen/dalen, beschrijving van de belangrijkste moeilijkheden van het pad
 - Een gedetailleerde kaart van de omloop
 - Criteria voor het merken van de omloop
 - Locatie van de controleposten en medische/hulpposten (indien van toepassing)
 - Toegelaten, aanbevolen of verplicht materiaal (indien van toepassing)
 - Te volgen veiligheidsvoorschriften
 - Regels voor bestraffing en diskwalificatie
 - Tijdslimiet en condities waarbij de wedstrijd stilgelegd wordt (indien van toepassing)

Deel twee: Internationale Technische Reglementen voor Berglopen en Trailwedstrijden

Toepassingsgebied

6. Daar waar dit sterk aanbevolen wordt voor alle internationale kampioenschappen is de toepassing van de hierna volgende technische reglementen enkel verplicht voor Wereldkampioenschappen. Voor alle Berglopen en Trailwedstrijden behalve Wereldkampioenschappen genieten de specifieke wedstrijdreglementen en/of de nationale reglementen de voorkeur. Wanneer een competitie voor Berglopen en Trailwedstrijden ingericht wordt onder “Internationale Technische Reglementen” moet dit vermeld worden in de wedstrijdvoorschriften. In alle andere gevallen, wanneer een Scheidsrechter aangeduid werd door een Federatie, een Continentale Associatie of de instantie die toezicht houdt op de competitie, moet deze persoon er zich van

vergewissen dat de algemene Atletiekreglementen nageleefd worden, maar moet hij de hierna volgende Internationale Technische Reglementen niet opleggen.

Start

7. De startbevelen voor wedstrijden van meer dan 400m worden gebruikt (Art. 162.2(b)). In wedstrijden waarbij een groot aantal atleten betrokken is, worden best aanduidingen gegeven vijf minuten, drie minuten en één minuut voor de start van de wedstrijd. Er mag voor de start ook afgeteld worden vanaf 10s.

Verloop van de wedstrijd

8. Als de scheidsrechter ervan overtuigd is door het verslag van een jurylid, een commissaris of op enige andere wijze dat een atleet:
 - de gemerkte omloop verlaten heeft en daardoor de af te leggen afstand verkort heeft;
 - om het even welke vorm van hulp ontvangt, zoals het aangeven van het tempo of verfrissingen buiten de officiële drankposten;
 - om het even welk specifiek wedstrijdvoorschrift niet volgt;wordt hij gediskwalificeerd of krijgt hij de bestraffing die voorzien is in de specifieke wedstrijdvoorschriften.

Specifieke bepalingen voor Trailwedstrijden

9. (a) Stukken verharde ondergrond mogen niet meer dan 25% van de totale omloop bedragen.
(b) Wedstrijden worden ingedeeld volgens “km-inspanning”. De km-inspanning wordt berekend door de som te maken van de afstand in kilometer en een honderdste van de verticale stijging in meter, en af te ronden tot het dichtstbijzijnde gehele getal (voorbeeld: de km-inspanning van een wedstrijd van 65 km en 3500 m stijging is $65 + 3500/100 = 100$); zodoende worden wedstrijden als volgt ingedeeld:

Categorie	Km-inspanning
XXS	0 - 24
XS	25 - 44
S	45 - 74
M	75 - 114
L	115 - 154
XL	155 - 209
XXL	210 +

- (c) Wedstrijden op Wereldkampioenschappen worden gehouden voor de categorieën Kort (S) en Lang (L):

- Bij de Korte wedstrijd ligt de afstand tussen 35 en 45 km en bedraagt de minimale verticale stijging 1500 meter of meer;
- Bij de Lange wedstrijd ligt de afstand tussen 75 en 85 km.

- (d) Competities zijn gebaseerd op het concept van de volstrekte onafhankelijkheid, waarmee bedoeld wordt dat de atleten op zichzelf staan tussen hulpposten door wat betreft hun uitrusting, communicatie, voedsel en drinken.

(e) Een overlevingsdeken (minimaal 140 x 200 cm), een fluitje en een mobiele telefoon zijn het minimum dat de atleten altijd moeten bij zich hebben. Het Lokale Organisatie Comité mag echter bijkomende zaken verplichten, rekening houdend met de omstandigheden die kunnen optreden tijdens de wedstrijd.

(f) Bij officiële competities moeten hulpposten voldoende over de omloop verspreid liggen zodat het "principe van de volstrekte onafhankelijkheid" gerespecteerd wordt. Het maximale aantal hulpposten, met uitzondering van die aan de start en de aankomst, maar inbegrepen de waterbevoorradingsposten, mag niet meer bedragen dan de km-inspanning van de wedstrijd gedeeld door 15, afgerond tot het lagere gehele getal (bijvoorbeeld bij een wedstrijd met een km-inspanning van 58: $58/15 = 3,86$, wat betekent dat niet meer dan 3 hulpposten, met uitzondering van die aan start en aankomst, mogen worden toegelaten).

Noot (i) In maximaal de helft van de hierboven vernoemde hulpposten, afgerond tot het lagere gehele getal, mag voedsel, drinken en persoonlijke bijstand verstrekt worden (bijvoorbeeld maximaal 3 hulpposten, $3/2 = 1,5$, maximale aantal hulpposten waar voedsel en persoonlijke bijstand mag verstrekt worden bedraagt 1); in de overige hulpposten mag enkel drinken, maar geen voedsel of persoonlijke bijstand verstrekt worden.

Noot (ii) De indeling van de hulpposten waar persoonlijke bijstand toegelaten is, moet zodanig geregeld zijn dat elk land over een individuele tafel of toegewezen plaats beschikt, aangeduid met de vlag van het Land (of Gebied) en waar hun officiële staf bijstand aan de atleten verstrekt. De tafels worden alfabetisch gerangschikt en elke ploeg mag maximaal 2 officiële per tafel opstellen.

Noot (iii) Bijstand aan de atleten mag enkel verstrekt worden in volledige hulpposten (voorzien van voedsel en drinken) zoals hierboven gedefinieerd.

(g) Een aankomstpositie die resulteert in een ex aequo kan toegekend worden als dit duidelijk de bedoeling van de atleten is.

Specifieke bepalingen voor Berglopen

10. Berglopen worden ingedeeld als volgt:

- "Klassieke wedstrijd Bergop"
- "Klassieke wedstrijd Stijgen en Dalen"
- "Verticale wedstrijd"
- "Lange Afstandswedstrijd"
- Aflossingen

11. Bij alle categorieën behalve de Verticale wedstrijd ligt het gemiddelde stijgingspercentage bij voorkeur tussen 5% (of 50 m per km) en 25% (of 250 m per km). Het meest te verkiezen gemiddelde stijgingspercentage bedraagt ongeveer 10% - 15%, op voorwaarde dat de omloop beliepbaar blijft. Deze limieten gelden niet voor de Verticale wedstrijden, waar het stijgingspercentage niet minder dan 25% mag bedragen.

12. Wereldkampioenschappen worden gehouden voor de volgende categorieën en afstanden:

- "Klassieke wedstrijd Bergop": 5 tot 6 km voor Junioren (mannen en vrouwen); 10 tot 12 km voor Senioren (mannen en vrouwen)

- "Klassieke wedstrijd Stijgen en Dalen": 5 tot 6 km voor Junioren (mannen en vrouwen); 10 tot 12 km voor Senioren (mannen en vrouwen)

- "Verticale wedstrijd": deze zou minstens 1000 m positieve verticale stijging moeten bevatten en op schriftelijk gegarandeerde manier opgemeten zijn met een nauwkeurigheid van +/- 10 m

- "Lange Afstandswedstrijd": de afstand van de wedstrijd zou niet meer dan 42,2 km mogen bedragen en de aard van de omloop mag vooral bergop of stijgend en dalend zijn.

De totale afstand bergop is best niet meer dan 2000 m. De tijd van de winnaar bij de mannen zou tussen twee en vier uur moeten liggen en minder dan 20% van de afstand zou verharde ondergrond mogen zijn.

Noot (i): Op elke uitgave van het Wereldkampioenschap worden traditioneel beurtelings "Klassieke wedstrijden Bergop" en "Klassieke wedstrijden Stijgen en Dalen" georganiseerd.

13. Water en andere geschikte verfrissingen moeten bij start en aankomst van elke wedstrijd beschikbaar zijn.

Bijkomende drank- en sponzenposten worden best op geschikte plaatsen langs de omloop voorzien.